مدلینگ

۱۲ نکته کاربردی برای خوب لباس پوشیدن

■ این نکته‌ها باعث می‌شود که شما خوش‌لباس‌تر و خوش‌پوش‌تر باشید:

۱- رنگ‌هایی را که به شما نمی‌آید، نپوشید: ممکن است شما یک ژاکت آبی فوق‌العاده خوش‌رنگ و عالی بخرید ولی زمانی که آن را مقابل آینه جلو خودتان می‌گیرید اصلا به شما نیاید، این از همان لباس‌هایی است که اصلا نباید به فکر خرید آن باشید. چون بهترین لباس برای شما رنگی دارد که به رنگ پوست، رنگ چشم و حتی رنگ موهایتان بیاید. یادتان باشد که صرفا خوش‌رنگ بودن لباس کافی نیست که شما آن لباس را برای پوشیدن انتخاب کنید.

۲- کفش‌هایی که نمی‌پوشید را نخرید: وقتی برای خرید کفش می‌روید پیش از آن دقیقا تعیین کنید که این کفش را برای چه کاری و چه زمانی قصد دارید استفاده کنید. محل کار، میهمانی، مدرسه و دانشگاه؟ اگر این کار را نکنید، کفش‌های زیادی از جاکفشی‌تان سردرمی‌آورند که اصلا برای پوشیدن مناسب نیستند.

۳- پارچه‌هایی را که به هم نمی‌آیند، با هم ست نکنید: پارچه‌های لباس‌های پاییزی و زمستانی به‌طور معمول سنگین‌تر، زبرتر و خشن‌تر هستند در حالی که پارچه‌های لباس‌های بهاری و تابستانی، سبک، رها و خنک هستند و از الیاف طبیعی ساخته شده‌اند. بنابراین شما نباید پارچه‌ها و لباس‌هایی را که اصلا با یکدیگر هماهنگ نیستند، بپوشید. برای مثال پوشیدن یک روپوش پشمی با یک روسری حریر زیبا به نظر نمی‌رسد و شما باید پوشیدن این لباس‌ها را فراموش کنید در عوض می‌توانید روپوش پشمی‌تان را با یک روسری ضخیم‌تر ست کنید.

۴- لباس‌های براق نپوشید: برای یک میهمانی عصر یا صبح پوشیدن لباس‌هایی با پارچه‌های خیلی براق چندان زیبا نیست چون لباس شما را خیلی سنگین نشان می‌دهد. پارچه‌های ساتن و براق و حتی سنگ‌دوزی شده برای لباس‌های شب مناسب هستند و نه برای روز.

۵- زیورآلات زیادی به کار نبرید: زیورآلات خیلی زیاد هم از آن دسته وسایلی است که باید از خودتان دور کنید. به جای آن سراغ خرید سرویس‌های ساده‌تر از گردنبند، انگشتر، گوشواره و دستبند بروید. حتی می‌توانید فقط از چند عدد از این زیورآلات استفاده کنید برای مثال؛ گردنبند و انگشتر به این ترتیب ساده‌تر و شیک‌تر به نظر می‌رسید.

۶- لباس‌ها را به امید لاغر شدن نخرید: شاید برای شما هم پیش آمده باشد که یک دامن، شلوار یا حتی مانتو را در یک فروشگاه دیده باشید که دو سایز از شما کوچک‌تر است ولی آنقدر آن لباس به دل‌تان نشسته باشد که آن را بخرید و با خودتان عهد کنید که چند سایز کم کنید که اندازه آن لباس شوید ولی به‌طور معمول چنین لباس‌هایی را هیچ‌وقت نخواهید پوشید و از خیر سایز کم کردن هم می‌گذرید. بهترین کار هنگام خرید لباس این است که لباسی را بخرید که در همان لحظه دقیقا اندازه شما باشد تا بتوانید با خیال آسوده آن را بپوشید.

۷- لباس‌های رسمی و غیررسمی را با هم نپوشید: پوشیدن لباس‌های رسمی و غیررسمی با هم یکی از همان اشتباه‌هایی است که دیگر نباید مرتکب آن شوید. پوشیدن کفش کتانی با کت و شلوار و حتی کفش‌های عروسکی زنانه با یک مانتو و شلوار برش‌دار و رسمی محل کار چندان زیبا نیست. اگر قرار است امروز با تیپ رسمی از منزل بیرون بروید تمام لباس‌هایتان را در این مدل هماهنگ کنید و اگر قرار است تیپ اسپرت داشته باشید، لباس‌ها و کفش‌هایتان را همه اسپرت انتخاب کنید.

۸- لباس‌های خیلی تنگ یا خیلی گشاد نپوشید: حتما شما هم دوست ندارید یک پیراهن خیلی تنگ را در یک میهمانی بپوشید و بعد همه بگویند که خیلی چاق شده‌اید.

۹- شلوار جین را با کفش براق مردانه نپوشید: خیلی از آقایان این اشتباه را هنگام لباس پوشیدن انجام می‌دهند. در حالی که شلوار جین اصلا با کفش ورنی براق مردانه جور درنمی‌آید. به جای آن بهتر است اگر می‌خواهید شلوار جین‌تان را بپوشید یک کفش کتانی یا حتی کفش‌های مردانه اسپرت را با آن ست کنید.

۱۰- کفش‌های خاکی نپوشید: پیش از اینکه منزل را ترک کنید، نگاهی به کفش‌هایتان بیندازید اگر خاکی و واکس نخورده‌اند، دستی به آنها بکشید. بسیاری از افراد، آدم‌های خوش‌لباس را از کفش و جوراب‌شان می‌شناسند. داشتن کفش‌هایی واکس خورده و مرتب و جوراب‌هایی که با آن هماهنگ است از شما یک آدم خوش‌تیپ می‌سازد.

۱۱- اگر چاق هستید، پارچه‌های طرح‌دار نپوشید: اگر شما خانمی هستید که کمی اضافه وزن دارید سراغ خرید پارچه‌های طرح‌دار یا تورهایی با گل‌های درشت برای دوختن لباس‌های میهمانی‌تان نروید چون این لباس‌ها شما را چاق‌تر و پهن‌تر نشان می‌دهند و به جای آن لباس‌های سر تا پا یک‌رنگ و با طرح‌های هندسی عمودی را انتخاب کنید.

مصاحبه با ابوالفضل رزم‌آرا در مورد وضعیت پوشاک ایرانی

پوشاک را سیاسی نبینید

ستاره جاوید

عکس: میلاد پیامی/ شرق

صنعت نمایش پوشاک یا همان مدلینگ ایران آهسته راه می‌پیماید و حاشیه‌ها آن را متوقف نکرده است. این هنر- صنعت به گفته ابولفضل رزم‌آرا، بنیان‌گذار آژانس مدلینگ پاسارگاد، می‌تواند به دیده شدن تولیدات ملی و صنعت پوشاک کمک کرده و فروش محصولات را افزایش دهد. هر چند در «اولین نمایشگاه برترین طراحان و تولیدکنندگان پوشاک ایران» شاهد فعالیت مدل‌های ایرانی به صورت نمایش زنده لباس نبودیم اما حضور فعالی از طراحان و تولیدکنندگان پوشاک را ناظر بودیم که با ارایه آخرین طرح‌های خود با یکدیگر به رقابت می‌پرداختند. رزم‌آرا که در میان رقیبانش به شوخی به «مافیای مدلینگ» معروف است، خودش این شوخی را اعتبار و اعتمادی توصیف می‌کند که طراحان پوشاک به او دارند. او می‌گوید که هیچ وقت مصاحبه نمی‌کند و اگر برگزاری این نمایشگاه که به دلیل اطلاع‌رسانی نامناسب چندان با اقبال مواجه نشد، نبود این گفت‌وگو میسر نمی‌شد.

ایده برگزاری این نمایشگاه چگونه شکل گرفت؟

آقای مسعود رهبر (یکی از اعضای کارگروه مد و لباس) که دبیر اجرایی این نمایشگاه هستند بعد از یک سال کار مطالعاتی به من پیشنهاد همکاری دادند. این نمایشگاه اول قرار بود در سطح سراسری و به صورت نمایش زنده لباس برای تمام طرح‌های ارایه شده برگزار شود، کارها داوری شود و کارهای برگزیده به عنوان طرح سال انتخاب شوند و حتی قرار شد که برای شناساندن مدل‌های ایرانی و اسلامی نمایش‌های زنده‌ای را در خارج کشور به منظور بازاریابی انجام دهیم. آنچه دربرگزاری این نمایشگاه مدنظر قرارگرفته بود نگاه تخصصی به مساله پوشاک و فراهم کردن زمینه برای طراحان لباس بود تا بتوانند طرح‌های خود را در نمایشگاهی تخصصی عرضه کنند. چون نمایشگاه‌های بهاره‌ای که وزارت بازرگانی برگزار کرد، تخصصی نیست و در کنار پوشاک، مواد غذایی و... هم عرضه می‌شود و طراحان رغبت زیادی برای حضور در چنین فضاهایی ندارند و چون جای خالی چنین نمایشگاهی احساس می‌شد با پیگیری‌ها قرار شد که این نمایشگاه درنیمه خردادماه هر سال برای بهار و تابستان و در نیمه آبان‌ماه هم برای پاییز و زمستان برگزار شود و اسفندماه سال قبل هم اولین دوره آن برگزار شد. البته به دلیل کمبود وقت این نمایشگاه هم کم و کاستی‌های خود را داشت و سعی خواهد شد در دوره‌های آتی این نقص‌ها برطرف شود.

برای دوره‌های بعدی فضای تخصصی که گفتید را ایجاد خواهید کرد؟

بله. در نظر داریم برای دوره‌های بعدی بخش عفاف و حجاب، لباس‌های فرم و لباس‌شب از هم تفکیک شوند و هر مقوله فضای تخصصی خود را داشته باشد. بخشی را هم به طراحان سنتی مدرن اختصاص خواهیم داد که در مورد پوشش اسلامی فعالیت می‌کنند و در بخش لباس شب هم لباس عروس و نامزدی را هم به نمایش خواهیم گذاشت و شرایطی ایجاد می‌کنیم که حضور آقایان در این بخش‌ها ممنوع باشد تا طراحان بتوانند با حضور مدل‌ها طرح‌ها و ایده‌های خود را در معرض دید قرار دهند. در واقع این نمایشگاه به شکلی نشان دادن حسن نیت وزارت‌ارشاد به مقوله پوشاک است و طراحان لباس را به ادامه فعالیت‌هایشان دلگرم‌تر کرده است.

مجری این نمایشگاه کارگروه مد و لباس وزارت ارشاد بود؟

بله. این نمایشگاه به همت معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و با همکاری کارگروه ساماندهی مد و لباس به منظور تجلیل از برترین‌های صنعت پوشاک و حمایت از فعالان این عرصه تا ۲۵ اسفند سال ۱۳۸۹ در سالن حجاب برگزار شد.

این نمایشگاه ظرفیت برگزاری نمایش زنده لباس را برای معرفی بهتر طرح‌ها را داشت. چرا این امکان فراهم نشد؟

برگزاری شوی زنده لباس در چنین نمایشگاه‌هایی برنامه‌ریزی‌هایی لازم دارد که باید از قبل آماده شود. با توجه به وقت کمی که ما برای برگزاری این نمایشگاه داشتیم این مساله امکان‌پذیر نبود اما سعی داریم برای دوره‌های بعدی حتما نمایش زنده لباس را هم داشته باشیم.

زمانی که هیچ‌کس سراغ مدلینگ نمی‌رفت و پوشاک را جدی نمی‌گرفت، شما از سال ۸۰ نمایش زنده پوشاک در ایران را به صورت جدی دنبال کردید. برای جاانداختن یک پدیده نو ۱۰ سال مدت کمی نیست؟ به نظر شما ۱۰ سال آزمون و خطا در صنعت پوشاک برای فراگیر کردن مدلینگ در ایران می‌ارزد؟

قبل از پاسخ به این سوال باید بگویم برخلاف دیدگاهی که می‌گوید مدلینگ مختص طبقه خاصی از جامعه و نوعی بورژوازی است، من می‌گویم این طور نیست. به نظر من پوشاک و سبکی که یک نفر برای انتخاب لباس برای خود تعریف کرده نوعی معرف شخصیت او محسوب می‌شود. نوع لباس پوشیدن هر کس در هر محل به ویژه در اماکن عمومی (که کسی او نوعی را نمی‌شناسد) در دیگران ذهنیت ایجاد می‌کند. این ذهنیت و تصویر ذهنی است که باعث کسب احترام یا نحوه برخورد افراد با یکدیگر در اجتماع می‌شود. مساله زیباشناسی پوشش هم که باعث انتقال احساس خوب به بیننده می‌شود، اهمیت دارد. در واقع نوع پوشش معرفی بی‌زبان برای روانشناسی درون ماست. انسان باید از آناتومی، محیط و حتی شرایط سنی خود شناخت کافی داشته و متناسب با این سه‌موضوع لباس خود را انتخاب کند. هر کس از هر قشری بنا به سلیقه و فرهنگ خود برای پوشاک خود دست به انتخاب می‌زند. مهم نیست از برند معروفی پوشاک خود را تهیه کرده یا خیر مهم این است، لباسی که می‌پوشد لباس خوبی باشد. لباس خوب لباسی است که با صورت و آناتومی فرد متناسب بوده و اندازه او باشد. کثیف نباشد، عیب ندارد کهنه باشد ولی اتو داشته و هارمونی در آن رعایت شده باشد. آشفتگی در پوشش به بیننده آشفتگی روانی فرد را القا می‌کند. حال زمانی که کسی سراغ مدلینگ نمی‌رفت ولی من این مساله را پیگیری کردم که به تاریخچه دیرین پوشاک ایرانیان برمی‌گردد. دیرینیان ما جایگاه برجسته‌ای در صنعت پوشاک جهان داشتند. تاریخ پوشاک ایران بسیار غنی است و در دوره‌ای حتی در جنوب کشورمان کار ابریشم ارایه می‌شده و چینیان صنعت ابریشم را از ما آموختند. حتی بسیاری از هدایایی که قرن‌ها پیش به اسقفان اعطا می‌شد و هم‌اکنون در موزه انگلیس موجود است، هنری از صنعت پوشاک ایران بوده و این عقبه تاریخی ما را در صنعت پوشاک و نساجی بازگو می‌کند. هخامنشیان از کفش استفاده می‌کردند در حالی که اروپاییان هم‌دوره آنان پابرهنه بودند. می‌بینید که ایرانیان چه پیشینه‌ای از صنعت پوشاک و نساجی را در تاریخ خود دارند. دوره‌ای هم بود که پارچه مربوط به یونیفرم نظامیان از فاستونی ایران یا حتی کت و شلوارهای مردانه در ایران تولید و به خارج عرضه می‌شد. این معرف بُعد تاثیرگذاری ما در صنعت پوشاک جهان بود. حتی ترکیه که هم اکنون در رده سوم و چهارم صادرات پوشاک است در آن دوره حرفی برای گفتن نداشت اما می‌بینیم با حمایت‌هایی که دولتشان به عمل آورد در ۲۵ سال اخیر جهش بزرگی در صنعت پوشاک و نساجی نشان دادند. درست که آنها تولیدکنندگان خوبی هستند ولی در طراحی و دیزاین، ما از آنان جلوتر هستیم.

تاریخ پوشاک ایران بسیار غنی است و در دوره‌ای حتی در جنوب کشورمان کار ابریشم ارایه می‌شده و چینیان صنعت ابریشم را از ما آموختند و این عقبه تاریخی ما را در صنعت پوشاک و نساجی بازگو می‌کند

خب چرا ما نه تنها پیش نرفتیم بلکه از گذشته درخشان صنعت پوشاک و نساجی خود فاصله گرفتیم؟

با انقلاب اسلامی تحول اجتماعی بزرگی در ایران اتفاق افتاد در کشوری که حال و هوای انقلابی وجود دارد به طور حتم هیچ کاری مرتبط با مُد صورت نخواهد گرفت. علاوه بر این آن زمان هم چالش‌های خاص خود را داشت و این چالش‌ها چند شکل بود. در مورد پوشش نظرهای مختلفی وجود داشت و در عرف جامعه اسلامی آن زمان بسیاری از فرم‌های پوشش مساله‌دار بود. بعد از آن هم که جنگ تحمیلی آغاز شد و به کل مساله مد و پوشاک فراموش شد. مد در اولویت‌های آن زمان جایی نداشت چون تمام هم و غم جامعه صرف جنگ و دفاع از تمامیت ارضی بود. مد معمولا در جامعه‌ای که در ثبات و آرامش سیاسی به سر می‌برد نمود پیدا می‌کند. جنگ علاوه بر تاثیرهای سیاسی و اقتصادی تاثیرهای اجتماعی خود را هم بر جای گذاشت و صنعت پوشاک و نساجی و در نگاه کلی مد هم از این تاثیرها مصون نماند.

امروز هم تکنولوژی تولیدکنندگان ایرانی به‌روز نیست و نیازهای امروز را پوشش نمی‌دهد. آن زمان دستگاه‌ها و تجهیزات به‌روز بود ولی ما درگیر جنگ بودیم و امروز که در آرامش هستیم و مد در اولویت صنعت پوشاک ما قرار گرفته تکنولوژی مورد استفاده فرسوده است و نیازمان را برآورده نمی‌کند. علاوه بر اینها هنوز هم دیدگاهی هست که تصور می‌کند کسی که خوب لباس بپوشد و به پوشش اهمیت بدهد آدمی است که از ارزش‌ها جداست. در حالی که اینطور نیست. پیامبر هم خوش‌سیما بودند و هم همیشه از لباس‌هایی استفاده می‌کردند که برازنده ایشان بود. در دین ما توصیه‌های اکیدی بر آراستگی شده است.

برای پوشش همین دیدگاه بود که کارگروه مد و لباس در وزارت ارشاد شکل گرفت!

بررسی سیر تحول کارگروه مد و لباس وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی خود سوال‌های بسیاری را در ذهن ایجاد می‌کند. وقتی ما این توان را داریم که درعرصه هسته‌ای از حق خود دفاع کنیم و حرفی برای گفتن داشته باشیم، چطور نمی‌توانیم مساله مد و لباس را ساماندهی کنیم!

شاید علت آن مربوط به سیاسی کردن پوشاک باشد؟

درست است. فکر می‌کنم مساله به سیاسی کردن پوشش مربوط می‌شود. ما واقعا چند برند پوشاک زنانه داریم؟ متاسفانه هیچ. خوشبختانه وضعیت پوشاک آقایان بهتر است و شاهد رشد در این زمینه بودیم و برندهای فوق‌العاده خوبی داریم که داخلی هستند، حتی از لحاظ کیفی می‌توانند با برندهای خارجی رقابت کنند. اگر پوشاک سیاسی نمی‌شد، این رشد خیلی بیشتر می‌بود. اگر بناست در مورد پوشش اعمال نظری صورت بگیرد و این قضیه کنترل شود باید یک مجرای قانونی وجود داشته باشد.

حاشیه

به جوانان الگوی مناسب معرفی کنیم

■ **بحث لباس ملی هم که یک مدت موضوع روز بود ظاهرا فراموش شده؟!**

ببینید لباس ملی دیگر مثل سابق طرفدار ندارد. چین را در نظر بگیرید چه کسی آنجا لباس ملی چین را می‌پوشد؟ سلایق فرق کرده و سبک زندگی مردم دنیا هم دستخوش تغییر شده. با تغییر سبک زندگی، انسان‌ها در کنار تلاش و جنبش در پی راحتی‌اند. سیری که ما در پوشاک داشتیم، سیر حرفه‌ای نبوده است. طرح لباس ملی که چند سال در جامعه ما مطرح بود هم نتوانست جای خود را در میان سلیقه مدرن مردم و عرف جامعه باز کند. وقتی دیدند این طرح شدنی نیست، کارگروه مد و لباس در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تشکیل شد و بنا شد کارگروه تصمیم بگیرد که مردم چه بپوشند. کارگروهی که اعضای آن در مساله مد و لباس متخصص نیستند، مسلم است که نمی‌توانند طرح موفقی ارایه دهند چون شناختی از جامعه و سلیقه عرف ندارند. حتی دانشجوی نساجی ما هنوز قادر نیست پارچه‌ها را تشخیص دهد. چرا؟ چون مد و لباس در کتاب خلاصه نمی‌شود بلکه به‌پشتوانه تجربی نیاز دارد. همه اینها باعث شد تا پروژه‌ها به نتیجه نرسد. تا اینکه در سال جاری تاسیس بنیاد ملی لباس ایرانی‌اسلامی را برای خط دادن به نوع پوشش جامعه در رسانه‌ها اعلام شد. تاکنون هم که چند سال است موضوع مد و لباس مورد کنکاش قرار گرفته جز ایرادگیری درعمل کاری صورت نگرفته. اگر دولتمردان کمی تغییر رویه داده و با بذل حمایت تولیدکننده‌ها را تشویق کنند، ما افراد بسیار قدرتمندی در صنعت پوشاک و نساجی داریم. سلیقه نسل جدید واقعا متفاوت است و حتی تصمیم‌گیران مد و لباس کشورمان خودشان به صورت ملموس این موضوع را درک کرده‌اند. کارگروهی که مجری ساماندهی مد و لباس است نباید فقط ایراد گیرد بلکه باید الگو ارایه دهد و حرفی برای گفتن داشته باشد. نبود الگو و تعریف مناسب از آن واقعا خطرناک است به ویژه در عصر ارتباطات و رسانه‌های جمعی که اگر الگوی مناسبی به نسل جوانان معرفی نشود، سردرگم می‌شوند. جز چند نمایشگاه که نمی‌گویم خوب نبود اما خیلی کاربردی نبود و نمایشی بود که درعمل شاهد اقدام سازنده‌ای در آن نبودیم دیگر حرکت دیگری صورت نگرفته است. این عرصه نیازمند حرکتی کاربردی است که در ایجاد آگاهی در زمینه پوشش و توجیه تولیدکنندگان برای سرمایه‌گذاری بسیار تاثیرگذار باشد.

جدول ۱۱۸۴

افقی:
۱- تغییر یا تبدیلی که در آن ماده‌ای تجزیه و با مواد دیگر ترکیب شود - اغنا و کجی ۲- جنین - اسب سیاه‌رنگ - چهره ۳- پارسنگ ترازو - زبان مردم پاکستان - سمت‌گیری به سویی یا هدفی ۴- وسیله درو - شیمی کربن - چوبه اعدام - مجموعه ۵- عابد مسیحی - عهد و میثاق - نفس خسته ۶- شهر بارگاه حضرت معصومه(س) - عمودی - سنگین ۷- فیلمی از «سرگئی یوتکه‌ویچ» به بازیگری «سرگئی بوندارچوک» محصول ۱۹۵۵ شوروی سابق - برودت - پناهگاه ۸- ناگهانی خودمانی - مخترع آمریکایی ترانسفورماتور - مقابل نسیه ۹- ایران - ویرگول - «امیر...» بازیگری سریال «ارمغان تاریکی» ۱۰- پایتخت «اکوادور» - شاگرد پیشه‌ور - پیشوند زشتی و بدی ۱۱- موج توخالی! - کشور عربی با مرکز «بیروت» - تولیدکننده ۱۲- مرگ - برهم دوختن - درخت کریسمس - اما ۱۳- نجس - سقف ویران - صفت سیب‌زمینی ۱۴- سازی که با آرشه می‌نوازند - برای شکار می‌نشینند - تیم فوتبال ایتالیایی ۱۵- ارجمندی - داستان تمثیلی و طنزآمیز از «جاناتان سویفت»

عمودی:
۱- فیلم جدید «رامبد جوان» در جشنواره فیلم فجر به بازیگری رضا عطاران، بهاره رهنما و ویشکا آسایش ۲- قلعه - مورد اتهام - جمع جایزه ۳- زیرکی و هوشیاری - کمان پنبه‌زنی - گرد و فربه ۴- همه دارند - پیامبران - طایفه - خوگیری ۵- سنگریزه - طولانی‌ترین مدار سیاه زمین - خجستگی ۶- شعله آتش - اقامت - ناشنوا ۷- کمک - دفاع وسط آ.ث.میلان - تکبیر نماز ۸- باز هم کمک! - محیط و گرداگرد - گلزن بارسلون در کنار مسی ۹- کلیمی - جای نور - معدنی ۱۰- حرف انگلیسی - دارایی‌ها - از روزگار درآورند ۱۱- خوک وحشی - از مراکز استان - ستون بدن آدمی ۱۲- درخت تسبیح - نصف - آدمکشی - عضو پرواز ۱۳- گلی سفید، کوچک و معطر - اثری از «امیل زولا» - شجاعت ۱۴- سرشت، نهاد و طینت - وابسته به چیزی، پای‌بند - میوه فاسد ۱۵- کتابی از «آندره موروا» نویسنده و مورخ فرانسوی

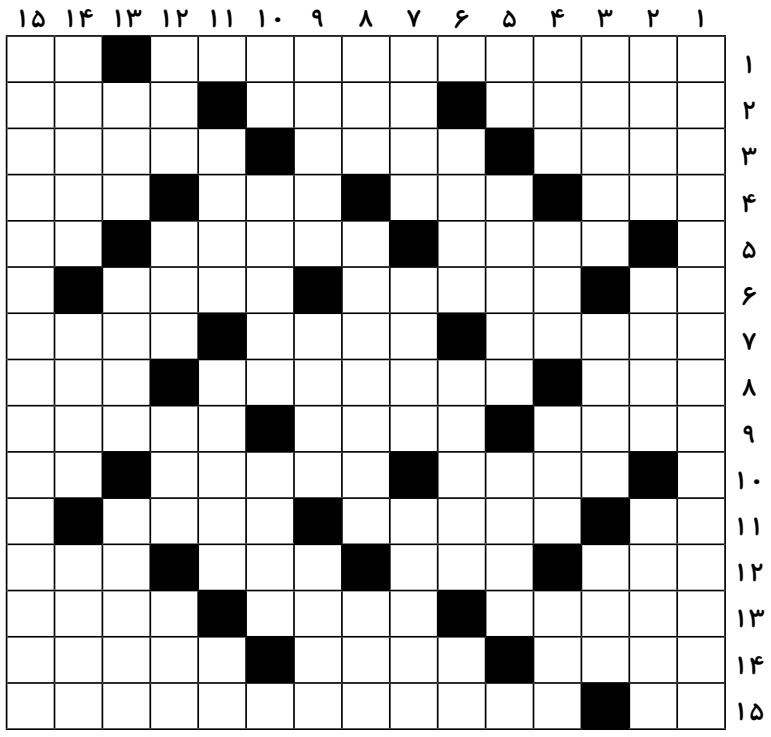

حل جدول ۱۱۸۳

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	م	خ	■	س	م	ن	د	ر	■	ک	م	ی	ا	ب	ی
۲	س	ا	س	ا	ت	■	م	س	د	و	د	■	م	س	د
۳	ت	ر	ا	■	ل	ا	ه	و	ر	■	ا	ف	ا	ت	■
۴	و	■	ب	ا	ک	و	■	ا	ی	ا	ل	ت	■	ن	ا
۵	ف	ا	ر	س	■	ا	م	ی	ا	ل	■	ر	ا	ی	چ
۶	ی	ه	■	ت	ا	ر	ی	خ	■	م	م	ت	د	■	ب
۷	■	م	د	ا	م	■	د	ا	م	ا	ن	ا	■	ن	ا
۸	ا	ی	ر	ن	ا	■	ا	ص	ل	■	ا	ب	ر	ا	ر
۹	ب	ت	ا	■	ک	ا	ن	و	ا	■	ب	س	ی	ط	■
۱۰	ش	■	م	ا	ن	ی	■	ع	ی	ا	ر	ی	■	و	ا
۱۱	ا	ر	د	ک	■	س	ر	ا	م	د	■	ا	ب	ر	و
۱۲	ر	خ	■	ب	ن	ت	ا	م	■	ی	ا	ر	ی	■	ر
۱۳	■	د	ا	ر	و	■	م	ش	ا	ب	ه	■	د	م	ی
۱۴	ق	ا	ل	■	ب	ر	ا	د	ر	■	ا	ت	ل	ل	و
۱۵	ی	د	ا	ل	ل	ه	■	ن	ی	م	ر	و	■	خ	ن

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

سودوکو ۱۸۸

۲						۷		۸
			۳	۹	۲	۴		
۴	۶	۱				۳		
	۲		۶					
	۴		۵	۲	۹		۷	۳
		۳			۷		۶	
		۷				۱	۹	۴
		۲	۹	۶				
۸		۴						۲

قانون‌های حل جدول سودوکو:
۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.
۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

حل سودوکو ۱۸۷

۶	۲	۵	۸	۳	۴	۷	۹	۱
۱	۸	۳	۷	۶	۹	۴	۵	۲
۹	۴	۷	۲	۵	۱	۳	۸	۶
۸	۶	۹	۱	۴	۷	۲	۳	۵
۷	۵	۴	۶	۲	۳	۹	۱	۸
۳	۱	۲	۹	۸	۵	۶	۷	۴
۵	۳	۶	۴	۷	۸	۱	۲	۹
۲	۷	۱	۵	۹	۶	۸	۴	۳
۴	۹	۸	۳	۱	۲	۵	۶	۷